

Пралетары ўсіх краёў, злучайцеся! НЯСЕЦЕ ВУЧЭНЬНЕ МАРКСА ВА ЎСЕ КАНЦЫ СЬВЕТУ! Сёньня—50-годзьдзе з дня сьмерці найвялікшага мысьліцеля і рэвалюцыянэра, асновапаложніка Навуковага камунізму Карла Маркса

Адозва Камуністычнага Інтэрнацыяналу з поваду 50-годзьдзя з дня сьмерці Карла Маркса

Да рабочых і работніц усіх краін. Да эксплятуемых і прыгнечаных усяго сьвету

50 год таму назад, 14 сакавіка 1883 году, памёр **КАРЛ МАРКС**, найвялікшы **МЫСЛІЦЕЛЬ І РЭВАЛЮЦЫЯНЭР** у гісторыі чалавечтва ўсіх часоў.

Гэта быў чалавек, даказаўшы, што багачы і бедняк, панаваньне і паднявольнае не зьяўляюцца вынікам вечных божых і нізменных законаў прыроды. Гэта ён даказаў, што багачы і бедняк, панаваньне і паднявольнае ёсьць толькі вынік пэўнага спосабу вытворчасці і адпавядаючага яму грамадзкага ладу, які ствараецца і руйнуецца людзьмі, аб'яднанымі ў класы, што змагаюцца паміж сабой.

Гэта быў чалавек, выкрыўшы глыбокую тэмніцу капіталістычнага спосабу вытворчасці і буржуазнага грамадства: **ТАЙМІНЦУ ДАДАТКОВАЙ ВАРТАСЬЦІ**, якая прысвоіваецца капіталістам з неаплачанай працы пралетары; **ТАЙМІНЦУ НАКАПЛЕННЯ КАПИТАЛУ НА АСНОВЕ ЭКСПЛЕАТАЦЫІ РАБОЧАЙ КЛАСЫ**.

Гэта быў чалавек, адкрыўшы, што капіталізм у сілу сваіх уласных законаў, у сілу сваіх унутраных супярэчнасцяў ідзе насустрач сваёй пагібелі і з жалезнай неабходнасцю стварае умовы для свайго ўласнага зьнішчэння і ажыццяўлення **САЦЫЯЛІЗМУ**.

Гэта ён паказаў, што капіталізм стварае і згуртоўвае тую класу, якая гістарычна змаганьне стаць магільчыкам капіталізму, якая ў рэвалюцыйнай класвай барацьбе супроць класы буржуазіі пазіма скінуць панаваньне буржуазіі і ўстанавіць дыктатуру пралетарыату.

Гэта ён паказаў, што пралетарыят, **ЭКСПРАПРЫЯВУЮШЫ КАПИТАЛІСТЫЧНЫХ ЭКСПРАПРЫЯТАРАУ, У ПАСТАЙННАЙ БЯЗЬЛІТАСНАЙ БАРАЦЬБЕ СУПРОЦЬ УСІХ РЭШТАК ЗАМОЖНЫХ КЛАСАУ, ЗЬНІШЧЫЦЬ КЛАСЫ І ПАБУДУЕ НОВАЕ БЯСКЛАСАВАЕ САЦЫЯЛІСТЫЧНАЕ ГРАМАДЗТВА, АЖЫЦЦЯВІЦЬ КАМУНІЗМ**.

Гэта быў чалавек, даўшы пралетарыату ўсвадомленне свайго ўласнага становішча і ўсвадомленне ўмоў свайго вызвалення, гэта ён узброіў рабочую класу вучэннем камунізму — вучэннем аб умовах перамогі пралетарыату.

Гэта быў чалавек, **КІРАВАУШЫ ПЕРШАЙ КАМУНІСТЫЧНАЙ ПАРТЫІ — «САЮЗАМ КАМУНІСТАУ»**, гэта ён кінуў сусветна-історычны кліч — **«ПРАЛЕТАРЫ УСІХ КРАЕЎ, ЗЛУЧАЙЦЕСЯ!»** Гэта ён стварыў і ўзначаліў міжнароднае таварыства рабочых — Першы Інтэрнацыянал.

Элітну справу Першага Інтэрнацыяналу, справу вызвалення рабочай класы празодзіць цяпер Камуністычны Інтэрнацыянал, які ўрачыта перадаў усім сьветам абавязкі пры сваім заканавадзі ў сталецці першай пралетарскай дзяржавы да свайго справу Першага Інтэрнацыяналу да цяпер.

У 50 гадыня сьмерці найвялікшага настаўніка рабочай класы, самага палка ворага буржуазіі, сьвет уяўляе кардыну вялікай гістарычнай перамогі камунізму.

На нашых вачох на шостай частцы зямлі, у Саюзе Савецкіх Сацыялістычных Рэспублікаў, на правуказаных Марксам шляхах дыктатуры пралетарыату ўжо пераможна ажыццяўляецца сацыялізм.

На нашых вачох капіталістычная сыстэма ў адпаведнасці з адкрытымі Марксам законамі развіцця капіталізму дасягнула вышэйшай і апошняй сваёй ступені — загінаючага маналістычнага капіталізму. Усвадоміўшыся ў сьмертных сударгах усвадомленага крызісу, яна ідзе насустрач рэвалюцыйнаму крушэнню, упадаючы ў новую імперыялістычную сусьветную вайну.

У капіталістычным сьвеце, на Захадзе і ўсходзе, пралетарыяты і рабочыя масы ахоплены магутным рэвалюцыйным пад'ёмам. У барацьбе за хлеб, за работу, за ўладу ідуць пралетарыяты наперад, адзіночым гвалтам пралетарыату на гвалт буржуазіі, падкрэпленыя сьмертнымі ўдар панаваньня капіталу. На нашых вачох гістарычныя мідыя пралетарыату, агулашаная Марксам, ажыццяўляецца на справе.

Марксам — **ВЯЛІКАЯ НАУКА РАБОЧАЙ КЛАСЫ** — вучэнне, якое ставіць сабе мэтай на толькі тлумачэнне сьвету, але і яго рэвалюцыйнае ператварэнне. Ахапленыя сьмерцю і ролікай масы, марксызм сам стаў найбольшай супроць буржуазіі, стварыўшы, рухаючы гісторыю рэвалюцыйнага сьвету.

На працягу 50 год, што аддзяляюць нас ад сьмерці Маркса, ніколі не перастала кіць палка барацьба **ЗА І СУПРОЦЬ МАРКСЫЗМУ**. Барацьба за марксызм была неадлучнай формай класвай барацьбы пралетарыату супроць буржуазіі. Гэта ідэалогічна барацьба побач з знамянавай і палітычнай барацьбой служыла справа абароны інтарэсаў рабочай класы, супроць перамогі пралетарыату над буржуазіяй.

Лёгімы ідэалогічныя пастаўшчыкоў буржуазіі падкрэплілі адну за другой спробы зьнішчыць марксызм, — рэвалюцыйную тэорыю рабочай класы. Прыват-дучы і прафэсары, іезуіты і

прыворныя прапаведнікі зрабілі сваёй прафэсіяй «сакрушэнне» марксызму. Праз царку ўсіх вераваньняў, праз унівэрсытэты і акадэміі, праз сваіх палітыкаў — кансэрватараў і рэвалюцыйнаў, буржуазія пусьціла супроць марксызму ў ход зброю крытыкі, шырока выкарыстоўваючы адначасова крытыку зброй, паліцыі і войска для зьнішчэння класава-свадомых атрадаў рабочай класы.

Граўнітна скала марксызму засталася несакрушальнай перад націскам гэтых адкрытых ворагаў.

Марксызм пасля сьмерці Маркса, пад кіраўніцтвам вялікага палчэніка Маркса — Фрыдрых Ангельса, у барацьбе супроць дробна-буржуазных анархісцкіх і сацыял-рэформісцкіх тэорыяў заваяваў кіруючыю пазыцыю ў шырокіх масах рабочых партыяў і прафэсійных арганізацыяў. Уплыву марксызму моцна павялічыўся ў адносна мірны перыяд паміж Парыскай Камунай і рускай рэвалюцыяй 1905 г. У перыяд II-га Інтэрнацыяналу марксызм заваяваў новыя пласты рабочай класы, новыя краіны.

Буржуазія была вымушана зрабіць спробу разнаклясавых і спрэдыных рабочай класы. Побач з атакамі на марксызм, якія працягваліся, з сярэдзіны рабочай класы пачалася **ФАЛЬСЫФІКАЦЫЯ МАРКСЫЗМУ**. Апіраючыся на **ДРОБНА-БУРЖУАЗНЫЯ ЭЛЕМЭНТЫ**, што руйнуюцца, і на падкуплены пласт **РАБОЧАЙ АРЫСТАКРАТЫІ**, які падняўся з радоў пралетарыату, узнік рэвізіянізм, тэорыя перагледу і скасаваньня прынцыпаў марксызму.

Гэ вступіў сацыял-дэмакрат Эдуард Бэрнштайн, адкрыта выступіў у кіруючай партыі II-га Інтэрнацыяналу, германскай сацыял-дэмакратыі, супроць усіх асноўных прынцыпаў марксызму і адкрыта стараўся выдэманстраваць галоўную зброю рабочай класы — класавую барацьбу — з арсеналу рабочага руху.

Побач з адкрытай рэвізіяй марксызму зьявілася замаскаваная фальсыфікацыя марксызму — **цэнтрызм**.

Пад маскай «абароны» Маркса цэнтрызмы на чале з Карлам Каўцкім фантычна здалі важнейшым тэарэтычным пазыцыям марксызму і стварылі тэарэтычныя асновы для палітыкі супрацоўніцтва з буржуазіяй.

Рэфармісты і цэнтрызмы ў першую чаргу фальсыфікавалі рэвалюцыйнае вучэнне Маркса аб дыктатуры пралетарыату.

Змест **РЭВАЛЮЦЫЯНАГА** зьявіўся і зруйнаваныя буржуазнай дзяржаўнай улады — мірнай парламентарнай рэфармы, замест рэвалюцыйнай дыктатуры пралетарыату — **МІРНАЕ УРАСТАНЬНЕ** капіталізму ў савецкім Імперыялізму.

Гэтыя рэфармісцкія погляды пасля сьмерці Ангельса паступова заваявалі непапулярнае панаваньне ў сацыял-дэмакратычных партыях у II-м Інтэрнацыянале. Рэвалюцыйны марксызм у II Інтэрнацыянале быў аддзінен на тым гістарычным пазрошце, калі капіталізм уступіў у **НОВУЮ ФАЗУ**, у фазу імперыялізму.

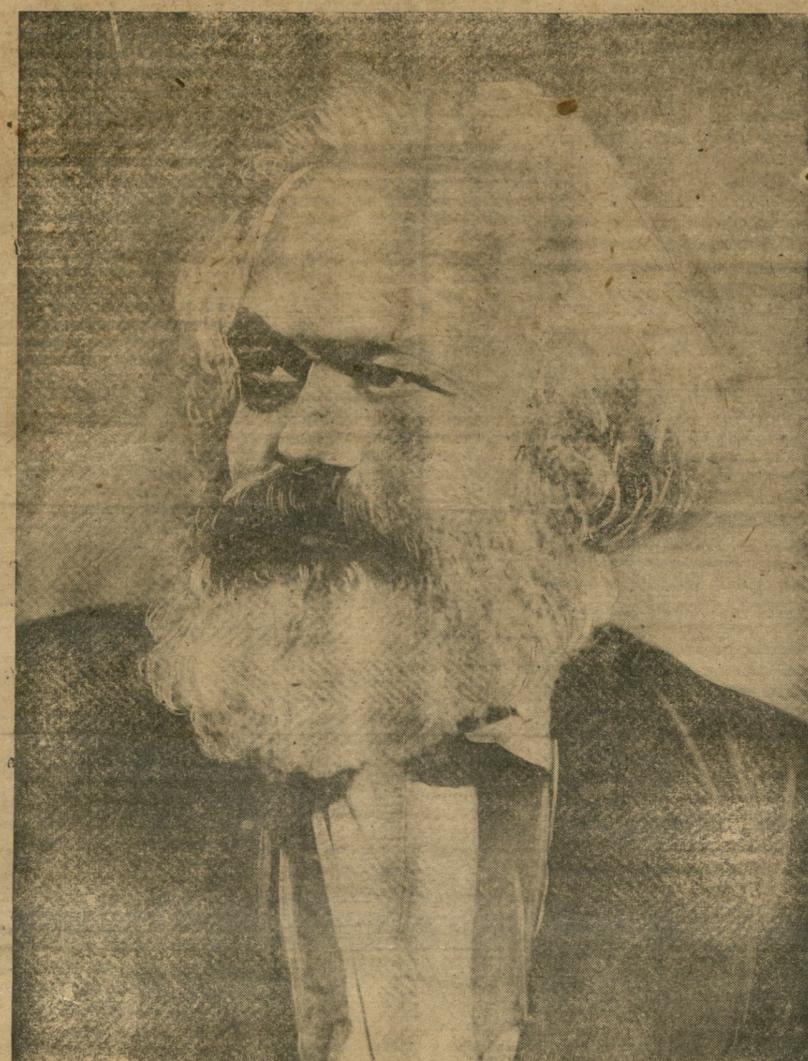
Імперыялізм паставіў непераможна **ПЫТАНЬНЕ** аб лёсах капіталізму і міжнароднай рабочай класы: або імперыялістычнае паднявольнае і імперыялістычнае панаваньне і імперыялістычныя войны за новы падзел сьвету, або пралетарская рэвалюцыя за гвалтоўнае зьявінненне загінаючага капіталізму, за дыктатуру пралетарыату, за сацыялізм.

Разураемым апартунізмам, які вырадзіўся ў сацыял-шавінізм, сацыял-імперыялізм і сацыял-пацыфізм, II Інтэрнацыянал габена разваліўся. Яго кіруючыя партыі ў пачатку імперыялістычнай вайны, у 1914 годзе, перайшлі на бок ўласнага імперыялізму і апамагалі ўласнай буржуазіі гнаць рабочых супроць рабочых, сялян супроць сялян на бойню імперыялістычнай вайны, у імя чужых і воражых інтарэсаў.

Прадвыршы II Інтэрнацыяналу хацелі пахаваць рэвалюцыйны марксызм пад знакам зьнішчэння класвай барацьбы і ў інтарэсах абароны капіталістычнай бацькаўшчыны. Яны бессаронна зьякаваліся з інтэрнацыяналізму рабочай класы, служачы ўласнай буржуазіі. Дэсяткі сацыял-дэмакратычных міністраў асуджалі на галоўную сьмерць жонкі і дзяцей мільянаў загінуўшых на фронце салдат і пазбавілі права на стачку рабочых вайсковых падпрывадаў.

Імяна ў гэты час, калі гонар міжнароднай рабочай класы штотдзеньна апаганьваўся ў правідырамі, **АСНОВАПАЛОЖНІК І ПРАВАДЗЬ ПАРТЫІ БАЛЬШАВІКІ**, — **АДЗІНА ПАСЬЛЯДОУЧАЯ, МАРКСЫСЦЫЯ, РЭВАЛЮЦЫЯНАЯ ПАРТЫЯ**, якая змагалася на працягу ўсяго свайго існаваньня за рэвалюцыйны марксызм, — сьмерца і рашуча ўзьніў на руінах II Інтэрнацыяналу сыл рэвалюцыйнага пралетарскага інтэрнацыяналізму — **сцыл III Інтэрнацыяналу**.

Згуртоўваючы рэвалюцыйныя элемэнты рабочага руху ўсяго сьвету, гэты сцыл заклікаў ператварыць імперыялістычную вайну ў вайну грамадзянскую.

ВІУ ГЭТУ ВЯЛІКУЮ СПРАВУ, РОУНЬ МАРКСУ І АНГЕЛЬСУ, БЫЎ ЛЕНІН.

ГЭТА ЛЕНІН З ПЕРШЫХ КРОКАУ СВАЙОЎ УСТУПЛЕННЯ У РАБОЧЫ РУХ НА ПЕРАВАЛЕ XIX-XX СТАГОДЗЬ ДЗЯ, ВЫХОДЗЯЧЫ З АНАЛІЗУ НОВАЙ ЭПОХЫ КАПИТАЛІЗМУ-ІМПЕРЫЯЛІЗМУ, НА ЧАЛЕ ПАРТЫІ БАЛЬШАВІКІ

ЗМАГАУСЯ ЗА ВЫКАНАНЬНЕ РАБОЧАЙ КЛАСАЙ ЯЕ, АДКРЫТА МАРКСАМ, ГІСТАРЫЧНАЯ РОЛІ. ГЭТА ЁН НЕАДСТУПНА КІРУЮЧЫСЯ ІНТЭРЭСАМІ МІЖНАРОДНАЙ ПРАЛЕТАРСКАЙ РЭВАЛЮЦЫІ І ЗАДАЧАЙ БАРАЦЬБЫ ЗА РЭВАЛЮЦЫЯНУ ДЫКТАТУРУ ПРАЛЕТАРЫАТУ, РАСПРАЦАВАУ ТЭАРЫІ І ТАКТЫКУ РЭВАЛЮЦЫІ ЭПОХЫ ІМПЕРЫЯЛІЗМУ. ГЭТА ЁН ЗЬВЯУЛЯУСЯ НЕПРЫМІРНЫМ АБАРОНЦАМ І АДЗІНІМ ПАСЬЛЯДОУЧЫМ ПРАДАУЖАЛЬНІКАМ МАРКСЫЗМУ ПАСЛЯ СЬМЕРЦІ МАРКСА — ЗНГЕЛЬСА. ГЭТА ЁН БЯЗ УСЯКАГА ХІСТАНАЯ АРГАНІЗАВАУ РАЗРЫЗ З АПАРТУНІЗМАМ І БЯЗЬЛІТАСНА ЗМАГАУСЯ ЯК З РЭВІЗІЯНІЗМАМ, ТАК І З ЦЭНТРЫЗМАМ І БЯЗЬЛІТАСНА ВІКІРАМ КЛАСАВАЕ ЗРАДЧЫЦА РЭФАРМІСЦЫХ ПРАВАДЗЬЦА.

ГЭТА ЁН У ТРОХ РЭВАЛЮЦЫЯХ КІРАВАУ РАБОЧАЙ КЛАСАЙ РАСІ І У КАСТРЫЧНІЦІМ ПАУСТАНІ ПРЫВІВУ ПРАЛЕТАРЫАТУ ДА ПЕРАМОГІ. ГЭТА ЁН БУДАВАУ ПЕРШУЮ ПРАЛЕТАРСКУЮ САВЕЦКУЮ ДЗЯРЖАВУ І АРГАНІЗАВАУ АБОРОНУ ПРАЛЕТАРСКАЙ БАЦЬКАУШЧЫНЫ СУПРОЦЬ УНУТРАНІХ І ЗНЕШНІХ ВОРАГАУ. ГЭТА ЁН УКАЗАУ ШЛЯХІ САЦЫЯЛІЗМУ У ГОРАДЗЕ І ВЕСЦІ І БЫЎ ПЕРШЫМ БУДАУНІКОМ САЦЫЯЛІСТЫЧНАГА ГРАМАДЗТВА.

Гэта ён развіў марксызм далей для эпохі імперыялізму і пралетарскага рэвалюцыйнага руху рабочай класы тэорыя і тактыку пралетарскай рэвалюцыі і пралетарскай дыктатуры.

ЛЕНІНІЗМ — ГЭТА АДЗІНЫ МАРКСЫСЦ НАШАЙ ЭПОХЫ.

Марксызм, выгнаны з усіх сацыял-дэмакратычных партыяў правядырамі II Інтэрнацыяналу, пад кіраўніцтвам Ляніна і яго большавіцкай партыі знайшоў сваё ўзасвешчэнне ў пераможным узброеным паўстаньні Кастрычніцкай рэвалюцыі. Ён быў усвабодзены ў стварэнні пралетарскай дыктатуры, у рабочай дзяржаве, наліскаўшай на сваіх чалеконых сьцягах **ЛІЗУНГ НАМУНІСТЫЧНАГА МАЊІФЭСТУ: «ПРАЛЕТАРЫ УСІХ КРАЕЎ, ЗЛУЧАЙЦЕСЯ!»** РЭВАЛЮЦЫЯНАЕ ВУЧЭНЬНЕ МАРКСА ЗНАЙШЛО СВОА СПАРАУДНІХ АЧАГ І АДЗІНАГО НОСЬБІТА І ЗАСАНАВАМ ЛЕНІНІЗМУ КАМУНІСТЫЧНАГО ІНТЭРНАЦЫЯНАЛУ, У ЯГО СЗКЦЫЯХ — КАМУНІСТЫЧНЫХ ПАРТЫЯХ.

Пад сьцягам марксызму-ленінізму камуністычная партыя, арганізаваная авангард рабочай класы, гераічна ініцыявала ператварэнне буржуазнай сялян і прыгнечаных нацыяў у зьнішчэнне ўсёй эксплятацыі, услаха прыгнечаных.

Але што мае агульнага з марксызмам, з яго тэорыяй і практыкай II Інтэрнацыяналу, адноўлены пасля вайны, і яго сацыял-дэмакратычныя партыі?

Змест рэвалюцыйнай філзафіі, вылічальнага матэрыялізму — рэакцыйны ідэалізм; замест тэорыі класвай барацьбы, якая рухае сілы грамадзкага развіцця — **СУПРАЦОЎНІЦТВА З БУРЖУАЗІЯЙ**;

замест тэорыі аб імкнучасці ўзнікнення прыяцельных эканамічных крызісаў на аснове супярэчнасці паміж грамадзкай вытворчасцю і капіталістычным прысваеннем — тэорыя аб перамаганні крызісаў арганізаваным капіталізмам;

замест тэорыі аб імкнучым парадзіжнім войнаў капіталізмам — тэорыя аб перамаганні вайны міжнароднай арганізацыяй імперыялістычных пралетарыяў Ліга нацыяў;

замест тэорыі аб буржуазнай дзяржаве, якая апарце гвалту буржуазіі над рабочай класай — тэорыя надклясвай буржуазнай дзяржавы, якая згладжае прымірае процілеглыя інтарэсы пралетары і буржуа;

замест тэорыі дыктатуры пралетарыату, які пераходзіць у ступень капіталізму да сацыялізму — тэорыя пераходнага перыяду наліцыйных урадаў з буржуазіяй;

замест тэорыі сацыялістычнага будаўніцтва на аснове дыктатуры пралетарыату — тэорыя гаспадарчай дэмакратыі, што ажыццяўляецца буржуазнай дзяржавай;

замест абароны права нацыяў на самавызначэнне аж да аддзялення і поўнага вызвалення наліяй і залежных краін — тэорыя аб цывілізатарскай ролі імперыялізму ў каленіяў і падтрыманьне свайго буржуазіі ў прыгнечаных нацыянальных меншасцяў і аграрных залежных краін і каленіяў.

Што сталася з усімі тэорыямі сацыял-дэмакратыі перад тварам суровых гістарычных фактаў? Спусташальны сусьветны эканамічны крызіс і бязмерна галечка працоўных мас, прынесена крызісам, умяшаньне буржуазіі самага брэдэста:

нага масавага тэрору супроць рабочых і сялян, перарастанне буржуазнай дэмакратыі ў фашызм, канец адноснай стабільнасці капіталізму і пераход да новага тэру рэвалюцыі і войнаў — усё гэта развясла, як дым, тэорыю праціпаўлення сацыял-дэмакратыі рэвалюцыйнаму марксызму.

А **МАРКСЫЗМ ПЕРАМОЖНА ІДЗЕ НАПЕРАД**. Прадоўжаны і разгорнуты ў ланінізм, ён ажыццяўляецца ў СССР.

Апаніліленае, фальсыфікаванае **САЦЫЯЛ-ДЭМАКРАТЫЯЙ** рэвалюцыйнае вучэнне рабочае класы, тэорыя абзадохных, эксплятуемых і прыгнечаных стала тэорыяй рабочай класы, палукай на адной шостаў зямлі, тэорыяй многіх мільянаў рабочых, якія змагаюцца ў капіталістычных краінах супроць дыктатуры буржуазіі.

Марксызм-ленінізм быў кіраўніцтвам да пераможнага дзеяння ў гераічнай грамадзянскай вайне ў баць супроць імперыялістычнай інтарэсцыі, у якіх пераможны пралетарыят Савецкага саюзу цвёрдай рукой умацаваў сваю ўладу і ўтрымаў экспрапрыяваныя сродкі вытворчасці.

Марксызм-ленінізм быў кіраўніцтвам да пераможнага дзеяння ў барацьбе за сацыялістычную індустрыялізацыю, у якой рабочы Савецкага саюзу, поўны энтузіязм ударнай працы, ператварыў адстаўку аграрную краіну ў індустрыяльную дзяржаву, узьняўшы мільяны ўзровень працоўных і зусілі лівідавалі бестрашчэ.

Марксызм-ленінізм быў кіраўніцтвам да пераможнага дзеяння ў барацьбе за калектывізацыю мільянаў бядняцкіх і сярэдніх сялянскіх гаспадарак, у барацьбе за стварэнне влізарных сацыялістычных сельска-гаспадарчых прадпрыемстваў і ліквідацыі апошняй капіталістычнай класы — кулацкай.

Марксызм-ленінізм быў кіраўніцтвам да пераможнага дзеяння пры ажыццяўленьні першай п'яцігодкі, калі пралетарыят Савецкага саюзу паказаў, што рабочая класа ўмее будаваць новае, і кі рабурцы старое.

Марксызм-ленінізм быў кіраўніцтвам да рэвалюцыйнага дзеяння, калі пралетарыят СССР паказаў, што зусілі магчыма пабудова сацыялістычнага грамадства ў адной, асобна ўзятай краіне, і што савецкая сыстэма ёсьць адзіная эканамічная сыстэма, якая не лападае крызісам, якая перамагае труднасці, непераможныя для капіталізму.

МАРКСЫЗМ-ЛЕНІНІЗМ БЫЎ І ЕСЬЦЬ ТОЕ КІРАЎНІЦТВА ДА ПЕРАМОЖНАГА ДЗЯЯННЯ, ЯКОЕ ЗРАБІЛА ПАРТЫЮ БАЛЬШАВІКІ ПД КІРАЎНІЦТВАМ ЛЕНІНА І СТАЛІНА НЕПЕРАМОЖНА, ПАКАЗАЛА ЁЯ ШЛЯХ, ЗАГАРТАВАЛА ЯЕ, ДАВОЛІЛА ПЕРА-

МАГАЦЬ УСЕ ТРУДНАСЦІ, БРАЦЬ МАЦНІШЫЯ КРЭПАСЦІ.

У воражым акружэнні капіталістычнага сьвету і міжнароднай сацыял-дэмакратыі пры падтрыманні рэвалюцыйнага пралетарыату ўсіх краін перамагае першая п'яцігодка. Яна магла перамагчы таку, што кіруючая партыя савецкага пралетарыату, партыя камуністаў Савецкага саюзу ў блузпалых баць непрымірна абараняла марксызм-ленінізм ад ускай фальсыфікацыі справа і «з'лева».

Усе КП(б), пад кіраўніцтвам прадаўжальніка справы Маркса і Ляніна — тав. Сталіна, ўзбагаціла і ўзбагачае вучэнне Маркса і Ляніна аб пралетарскай дыктатуры вырашэннем задач пабудовы сацыялізму ў СССР.

Марксызм-ленінізм кроцьчэ пераможна да свайго ажыццяўлення ў капіталістычным сьвеце, дзе расьце рэвалюцыйны ўзлём.

У кітайска-сялянскія масы, устанавіўшы саветуючы ўладу на влізарнай тэрыторыі, пад кіраўніцтвам славян камуністычнай партыі, вядуць гераічную барацьбу за сваё нацыянальнае і сацыяльнае вызваленне супроць контр-рэвалюцыйнага Гаміндана, супроць японскага і сусветнага імперыялізму і паказваюць шлях працоўным Японіі, Індыі, Інда-Кітаю і ўсім паднявольным каленіяльным народам.

Германскія рабочыя, пралетары Польшчы, баўгарскія рабочыя і сялян, пралетары і працоўныя іншых капіталістычных краін, пад кіраўніцтвам камуністычнага авангарду, у баць супроць фашызму і сацыял-фашызму ажыццяўляюць наказы Маркса і Ляніна, змагаюцца за большасць рабочай класы для заваявання ўлады, у баць за саветуючы Германію, за саветуючы Польшчу, за саветуючы Баўгарыю.

Гераічную рабочую класу Германіі ня зломіць шалёная фашысцкая рэакцыя, якая адлюстроўвае сударгі звыхацкага капіталістычнага ладу.

Марксызм-ленінізм пераможна кроцьчэ наперад у гераічных стачках і паўстаннях пралетарыату і эксплятуемага сялянства Гішпаніі, дзе камуністычная партыя адваджае кіраўніцтва рабочымі масамі ў антымарксысцкага анарха-сындэкалізму і рэфармізму.

Марксызм-ленінізм кроцьчэ наперад у баць мільянаў рабочых, дробных сялян і прыгнечаных народаў ва ўсіх імперыялістычных каленіяльных і поўнакленіяльных краінах, супроць наступлення капіталу, супроць разнацы і фашызму, супроць тэрору, супроць імперыялістычнай вайны, у агарону Савецкага саюзу ад ваеннай інтарэсцыі.

Трашчыць па ўсіх швах уся ідэалогічная надбудова капіталізму. Над бяздоньнем усвадомленага крызісу буржуазных ідэалогіяў толькі рэвалюцыйнае вучэнне марксызм-ленінізму з конным днём атрымае новае пацвярджэнне сваёй праўды.

«Вучэнне Маркса ўсемагутнае, бо яно вернае» (ЛЕНІН).

Ці можна зьяўляцца, што старыя фальсыфікатары марксызму, адвечныя ворагі марксызму-ленінізму, сацыял-фашысцкія правядыры II Інтэрнацыяналу, зноў пачынуць пырыцца марксызмам. Яны зараз адрываюцца, як быццам ёсьць «дэва марксысцкай партыі», адной з якіх зьяўляецца партыя сацыял-фашызму.

Яны робяць гэта для таго, каб пераходзіць аднаўленьню пад сьцягам марксызму-ленінізму, пад сьцягам Камуністычнага Інтэрнацыяналу, адзіночна пралетарскага саюзу, расклатанага зрадыцтвам II Інтэрнацыяналу.

Ці магчыма, каб марксызм азначаў у адной партыі барацьбу за павышэнне зарплат і даламог па беспрацоўі, арганізацыю барацьбы супроць уціску капіталістычнага рацыяналізацыі, а ў другой азначаў падтрыманьне зьніжэння зарплат і ўрэзку даламог па беспрацоўі, патураньне і падтрыманьне капіталістычнай рацыяналізацыі і прымусовай працы?

Ці магчыма, каб марксызм азначаў у адной партыі рэвалюцыйнае гэтаўнясць да ахвару ў барацьбе супроць буржуазіі, турмы, расстрэлы і шыбеніцы, які гэта было для **КАРЛА ЛІБКНЕХТА, РОЗЫ ЛЮКСЭМБУРГ І МНОГІХ ТЫСЯЧ І ДЗЕСЯТКАУ ТЫСЯЧ** рэвалюцыйных пралетары ва ўсім капіталістычным сьвеце, — а ў другой партыі азначаў міністарскія краслы ў буржуазных урадах, пасты паліцэй-прэзыдэнтаў і катая рэвалюцыйных пралетары, які Носке і Цэргіэль?

Ці магчыма, каб марксызм азначаў у адной партыі пралетарскі інтэрнацыяналізм, рашучую рэвалюцыйную барацьбу супроць імперыялістычнай вайны, а ў другой азначаў абарону бяздзяльчын буржуазіі, паціфісцкае ашукаства для масаваньня імперыялістычных ваенных падрыхтаваньняў і паклёп на Савецкі саюз — **АДЗІНІЮ БАЦЬКАУШЧЫНУ МІЖНАРОДНАЙ РАБОЧАЙ КЛАСЫ?**

Ці магчыма, каб марксызм абу ў адной краіне, пад кіраўніцтвам камуністычнай партыі, да дыктатуры пралетарыату, да экспрапрыяцыі сродкаў вытворчасці капіталістаў, да вылучэння пралетарыату ў якасці кіраўнікоў гіганцкіх сацыялістычных прадпрыемстваў, а ў другой краіне, пад кіраўніцтвам сацыял-дэмакратычнай партыі, да росту капіталістычнага рабства?

Ці магчыма, каб марксызм абу ў адной краіне да сацыялі

